

PETER J OLSSON OM

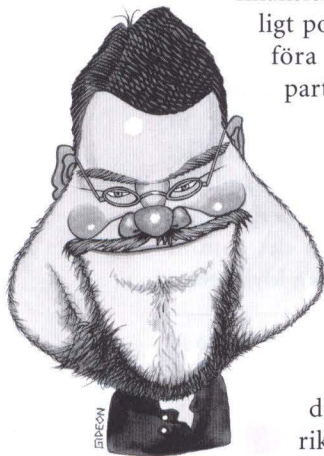
medias Bushfilter

Hört talas om Zell Miller? Förmodligen inte. Inte i svenska media i alla fall. Möjligen skrevs det något om honom när han var delstaten Georgias guvernör under OS i Atlanta.

Men i höst har få fått veta något om numera senatorn från Georgia, trots att han faktiskt spelar en viss roll i den amerikanska inrikespolitiken just nu.

Miller är sydstatsdemokrat, konservativ demokrat kallar han sig. Men han är ingen gammaldags halv-rasistisk sydstatspolitiker, tvärtom.

Han var guvernör under det 90-tal när Georgia etablerades som ett av flera tillväxtcentra i USA. Med en politik som förenade skattesänkning med lotteri-finansierade utbildningsinsatser blev han ytterligt populär. Han stödde Bill Clintons vilja att föra demokraterna åt höger och åter bli ett parti för den breda majoriteten.

ZELL MILLER HÖLL ett av tre inledningsanföranden på partikongressen när Clinton nominerades till president och han skäms inte för det.

Vad han däremot inte gillar är att demokraterna nu gått åt vänster och att ingen av de åtta förhoppningsfulla som vill bli demokraternas presidentkandidat befinner sig ens i mittfåran av amerikansk politik.

Denna syn har han i höst fört fram i boken: "A National Party No More: The Conscience of a Conservative Democrat". Demokraterna är inte längre ett parti för "hela folket", utan för östkustens liberala (socialdemokratiska) elit.

Och han förklarar att han som demokrat inte tvekar att nästa år rösta på George W Bush.

Om Miller ställer sig i spetsen för "Demokrater för Bush" kan det förstås hjälpa återvalet, liksom hans avfall understryker demokraternas problem i USA utanför östkusten. Att republikanen Schwarzenegger blev guvernör i vanligen pålitligt liberala Kalifornien har väl inte undgått någon, att republikanerna den senaste månaden vunnit två sydstater – Kentucky och Mississippi från demokraterna – har nog fler missat. Kentucky styrs nu av en republikansk guvernör för första gången på trettioåttio år.

Hur betydelsefulla sydstaterna blivit framgår av

att den senaste gången en icke-sydstatsdemokrat vann ett presidentval var Kennedys knappa seger 1960. Förra gången hjälpte det inte ens att Al Gore kom från södern.

Andra nyheter som lyser med sin frånvaro i svenska nyhetsmedier är att fler amerikaner betecknar sig som republikaner än tidigare, och något färre som demokrater.

DET INTRESSANTA för oss är egentligen inte att George W stärkt sina positioner inför nästa val, han kan ju mycket väl förlora i alla fall. Utan att det i svenska media tycks finnas ett filter som tar bort nyheter som är positiva för presidenten och släpper igenom dem som är negativa.

Döda amerikaner i Irak. Att förtroendet för presidenten sjunkit från rekordsiffrorna efter 11 september. Att en eller flera av de demokratiska presidentkandidaterna angripit Bush. Att någon i Bush-administrationen gjort bort sig.

Jag tror inte filtret är medvetet eller konspiratoriskt, det är bara så att nyhetsvärderingen av någon anledning alltid gör sjunkande Bush-siffror eller kritik mot presidenten intressanta, men nästan aldrig det som talar till hans fördel.

Att den amerikanska ekonomin går för högtryck kommer väl fram någorlunda. Tillväxtsiffror på över sju procent i världens rikaste land är näst intill science fiction, och återges också, men sällan utan en bisats om budgetunderskott och negativ handelsbalans.

DET MÅ VARA ATT DENNA svenska bild bara är en spegelbild av den amerikanska mediaelitens – där åtta av tio röstade på Gore och en till på Ralph Nader, men den gör i alla fall oss inte särskilt mer kunniga om världens främsta demokrati.

Tack och lov för Internet, och att TV8 sänder Fox nyheter om morgnarna.

Peter J Olsson (peter.j.olsson@kvp.se) är politiska redaktör för Kvällsposten.